

FOTBAL

Mîine, în Capitală

Semifinalele campionatului republican de juniori

Se apropie de final și campionatul republican de juniori. După încheierea întrecerii din cele 12 serii, a urmat etapa finală, eliminatorie, în curs de desfășurare. Din cele 98 de echipe, doar patru formații au mai rămas în competiție: Știința Timișoara, Știința București, C.S.M. Cluj și Știința Galați. Ele se vor întîlni mîine, în cuplaj, pe stadionul Republicii, cu începere de la ora 15.30, după următorul program: ȘTIINȚA TIMIȘOARA — C.S.M. CLUJ și ȘTIINȚA GALAȚI — ȘTIINȚA BUCUREȘTI.

Conform regulamentului, meciurile se vor prelungi cu două reprize a cîte 15 minute dacă rezultatul este egal după 90 minute de joc. In cazul că egalitatea se menține, se va califica pentru finală echipa cea mai tînără.

Ne vizitează Chemie Leipzig campioana R.D.G. la fotbal

Formația Chemie Leipzig, campioana de fotbal a R.D. Germane, întreprinde un turneu de trei jocuri în țara noastră. Fotbaliștii germani vor evolua în zilele de 26 iulie la Cluj în compania echipei Știința, la 29 iulie la Oradea cu Crișul și la 1 august la Arad cu U.T.A.

„Cupa juniorilor"

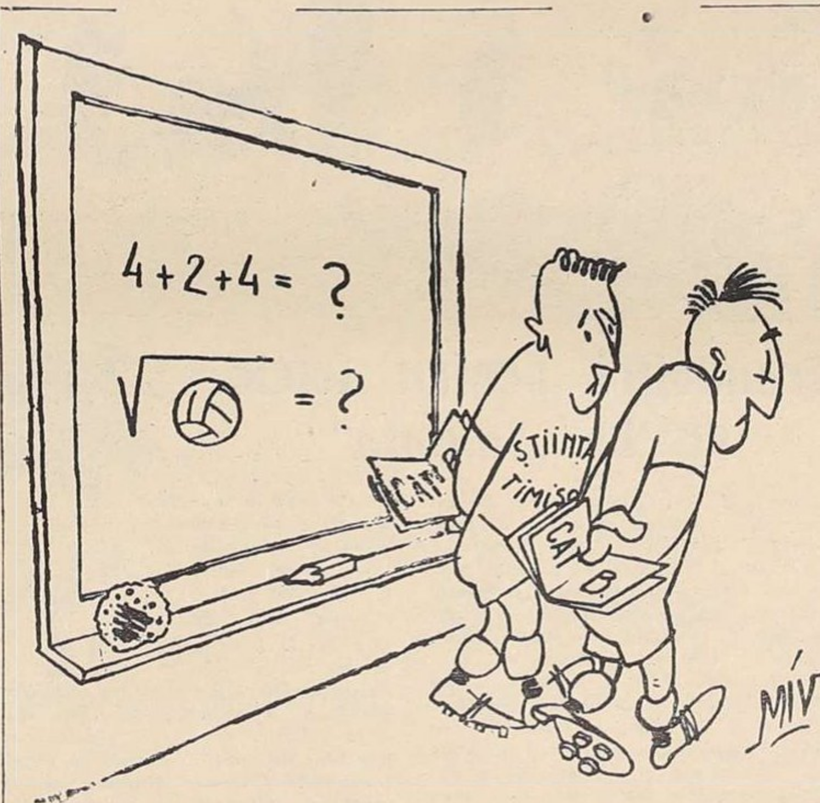
Luni 13 iulie la Mediaș va începe *„Cupa juniorilor"* la fotbal, cu participarea a 16 selecționate de regiuni.

Această competiție, organizată anual de către F.R.F., are ca scop depistarea de noi elemente valoroase. Ele vor fi incluse în tabăra de vară ce va avea loc în continuare pînă la 8 august 1964.

„Cupa juniorilor" se va desfășura în două faze: preliminară (în serii a 4 echipe) și finală.

Cîștigătoarea competiției va primi „Cupa juniorilor" a F.R.F..

De asemenea, I.S. Loto-Pronosport va premia echipele și juniorii cu cele mai bune comportări.

...Formule care trebuiau învîrtate...
Desen de Mircea Ivănescu — București

SCRIMĂ

Și totuși se poate mai mult...

Etapa a doua a finalelor „republicane" de scrimă, încheiată recent, a evidențiat în principal progresul realizat la floretă masculină.

Ca și în primăvară, I. Drîmbă a lăsat o impresie excelentă. Neînvins, talentatul nostru floretist a apărut nu numai ca un scrimer care stăpînește foarte bine o gamă bogată de procedee tehnice, ci și ca un trăgător cu multă maturitate. El confirmă astfel frumoasele succese înregistrate în actualul sezon, în special în turneele de la Berlin, Bologna, Milano, Kiev și Minsk. Alți doi floretiști, T. Mureșanu și Șt. Haukler, se află și ei în imediata vecinătate a lui Drîmbă. Împreună cu I. Falb și A. Csipler, toți acești floretiști alcătuiesc un lot redutabil care ne dă multe speranțe pentru Tokio.

Floretistele au confirmat și ele măiestria la care au ajuns. „Duelul" Olga Szabo — Maria Vicol a pasionat la maximum, la fel ca și alte asalturi strînse, Marina Stanca— Ileana Ghiulai, Maria Vicol — Ecaterina Iencic, Ana Ene Derșidan — Suzana Tasi.

Și totuși se poate mai mult. Făcînd această afirmație, ne gîndim la celelalte două probe, sabia și spada.

La sabie, de pildă, cu excepția lui I. Drîmbă și, în parte a lui D. Mustață și H. Bădescu, finaliștii au arătat un progres sub nivelul cerințelor. Ne așteptam la mai mult din partea lui O. Vintilă, Gh. Culcea și L. Rohoni. O notă de... trecere pentru E. Ganea, care ca și în etapa I a fost un animator al finalelor.

Se poate mai mult și la spadă. Rămînerea în urmă a trăgătorilor de la această probă se prelungește supărător de mult. Federația a preconizat unele măsuri (printre care și crearea unui centru special de pregătire a spadasinilor), dar s-a acționat cu prea puțină energie. Pe de altă parte, recomandația dată antrenorilor de a fi mai exigenți în materie de selecție n-a găsit pretutindeni ecoul dorit. Avem cîteva elemente de perspectivă, dar ne trebuie o ECHIPĂ. Cu trăgătorii trecuți de prima tinerețe sportivă ca Stelian, Thalmeiner, sau cu pentatloniștii (D. Ionescu, T. Sîrbulescu, C. Țintea) nu se pot realiza marile performanțe.

Să facem mai mult pentru aducerea pe linia de plutire a spadei și în general pentru scrimă, ramură sportivă care ne poate aduce la J.O. de la Tokio multe satisfacții.

TIBERIU STAMA

CICLISM

Start în cea de a XVII-a ediție a „Cursei Scînteii"

(Urmare din pag. 1)

L. Zanoni), ca și pe valoroșii rutieri din cluburile sportive din Capitală și din provincie (**Aurel Șelaru, Gh. Neagoe, N. Niculescu, Gh. Suciu** etc.). Fără îndoială, „Cursa Scînteii" va constitui și în acest an nu numai un prilej de luptă acerbă între consacrații șoselii, ci și o fericită șansă de afirmare a tinerilor cicliști care aspiră la tricourile naționale. Etapele — bine alese — vor solicita pregătirea cicliștilor la toate capitolele. Etapele rapide de plat sînt completate de etape de munte cu urcușuri dificile și coborîri vertiginoase. În pragul unor mari competiții internaționale „Cursa Scînteii" reprezintă o contribuție însemnată la pregătirea rutierilor, la progresul sportului nostru cu pedale.

Urăm participanților la cea de a XVII-a ediție a „Cursei Scînteii" succes deplin în întrecere!

PALMARESUL „CURSEI SCÎNTEII"

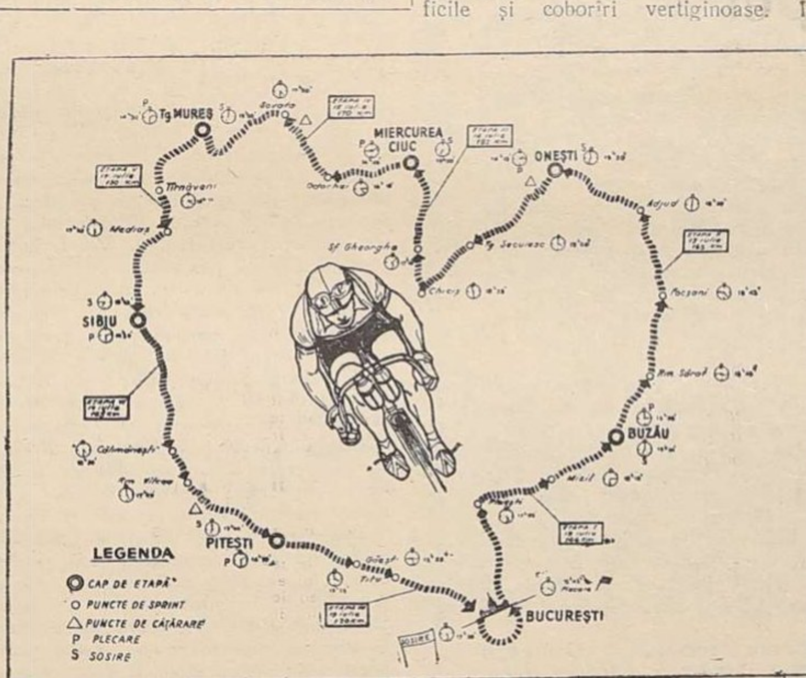
1948 — Marin Niculescu
1949 — Marin Niculescu
1950 — Gh. Negoescu
1951 — Nicolae Maxim
1952 — Marin Niculescu
1953 — Ion Constantinescu
1954 — Constantin Șandru
1955 — Beno Funda (R.D.G.)
1956 — Gh. Calcișcă
1957 — Șt. Poreceanu și C. Dumitrescu
1958 — Constantin Dumitrescu
1959 — Ludovic Zanoni
1960 — Ludovic Zanoni
1961 — Aurel Șelaru
1962 — Walter Ziegler
1963 — Constantin Ciocan

ORARIUL ETAPELOR

Etapa I (12 iulie): start la ora 15.45 de la Casa Scînteii, trecere prin Ploiești la ora 17.25, Mizil 18.15, sosire la Buzău 19.30; etapa a II-a: (13 iulie): start la ora 15.00, trecere prin Rm. Sărat la 15.45, prin Focșani la 16.45, Adjud 18.00, sosire la Onești în jurul orei 19.00.

NUMEROASE PREMII

Cei mai buni dintre cicliștii participanți la „Cursa Scînteii" vor fi răsplătiți cu numeroase premii oferite de ziarul „Scînteia", de diferite întreprinderi și instituții (I. S. Loto-Pronosport, Electrecord etc.), de ziarele centrale și locale.

Cu migala unui giuvaergiu...

Revista „FOOTBALL MAGAZINE" publică sub semnătura lui Maryse Dulaux un articol privind creșterea tinerilor fotbaliști la clubul A. S. Cannes, articol pe care-l publicăm cu unele prescurtări.

La apariția unei noi vedete pe terenurile de fotbal din Franța se vorbește adeseori de juniorii din Cannes. Aceștia, ca niște adevărați boboci de trandafir, sînt îngrijiți cu grijă. „Grădinarul" este Jean Varraud. El se ocupă de tinerii fotbaliști din Cannes.

Te aștepți să descoperi un om impunător, cu capul plin de teorii. La început ai impresia că ai greșit adresa. Dar atunci cînd vine vorba de juniori, omul din fața ta se înflăcărează: „Să vorbim despre juniori? Ne-ar trebui o zi întreagă..."

Acum cîțiva ani i s-a cerut lui Jean Varraud să se ocupe de cei mici. Pentru a alcătui această primă echipă el a mers în școli în căutarea elementelor celor mai bune. Cînd primii dintre ei au devenit „jucători" juniori, Varraud a fost asaltat de toți prichindeii de la A. S. Cannes. De atunci, în fiecare zi, cu migala unui giuvaergiu, se îndeletnicește de șlefuirea unor adevărate diamante. Le ciopleşte, le formează, le cizelează, dar de asemenea el organizează, controlează și urmărește activitatea acestor viitori fotbaliști.

„NU ÎNCERC SĂ DESCOPĂR DIN NOU LUMEA!"

După Jean Varraud, „pe copii trebuie să-i lași să lucreze, la început singuri. Ei se conduc singuri spre postul pe care-l preferă și care este întotdeauna cel ce le convine. Eu nu încerc să descopăr din nou lumea, să fac o filozofie din fotbal. Dacă unui copil mai puțin dotat îi place fotbalul și muncește dînd dovadă și de o oarecare îndemînare, el va ajunge în curînd la aceeași valoare cu cei mai dotați..."

A FI ÎNTOTDEAUNA ACOLO, PENTRU A-I ÎNCURAJA

La Cannes, copiii vin în fiecare joi după-amiază la fotbal. Ei fac exerciții de cultură fizică, control al balonului și înotdeauna orele de pregătire se încheie cu cîte un mic meci. „Trebuie ca întotdeauna să ai un joc cît de mic. Fără acesta copiii nu mai vin la antrenament"). *Dar la Cannes ei revin mereu. Și de aceea Varraud se... plînge:* „Acum am 200 de băieți în jurul meu și nu pot să mă ocup de toți. Este știut: pentru a reuși în munca cu copiii, trebuie să-i poți observa, să-i pătrunzi pe fiecare".

Și totuși Varraud este întotdeauna acolo, pe teren. După cum spune el, un copil care iubește fotbalul trebuie să găsească întotdeauna pe cineva care să se ocupe de el la teren. Pentru ca fotbalul să trăiască, jocul de pe maidan sau de pe străzi nu mai poate fi totul în ziua de azi. Trebuie puse la dispoziția copiilor terenuri, echipament, e necesară prezența unui educator (instructor) care să-l încurajeze și să-l înțeleagă pe copil.

Tot el spune pentru ce, atunci cînd cresc, copiii nu mai rămîn cu toții credincioși fotbalului: „Nu este vorba numai de o selecție a talentelor. Unii sînt descurajați, alții au pierdut legătura cu jocul etc. În decursul anilor preocupări noi i-au atras. Cauzele? Sînt diverse. Începînd de la o vîrstă, obligațiile profesionale sau serviciul militar îi îndepărtează pe adolescenți de terenurile de fotbal. Nu trebuie să uităm nici influența primei prietenii cu o fată... Studiile? Ele nu dau decît 10 procente din cei ce au abandonat fotbalul".

În aceste cuvinte se strecoară poate unul din secretele reușitei de la A. S. Cannes: Jean Varraud nu lasă pe nici un jucător să abandoneze fotbalul fără a fi sigur că-l face pentru binele acestuia. El încearcă să cunoască fiecare caz, să-l studieze, să-l înțeleagă. El este mai mult educator decît antrenor și știe că, avînd ajutorul părinților, poate să obțină rezultate uimitoare în creșterea tinerilor fotbaliști.

Problemele nu sînt ușoare, mai ales că părinții nu ușurează întotdeauna lucrurile. După Varraud, părinții se... împart în trei categorii! „Unii își trimit copilul la fotbal ca și cum l-ar trimite la cinema. Aceștia îl fac pe copil să creadă că fotbalul este o distracție ca oricare alta care poate fi uitată de azi pe mîine. Or, este știut cîtă muncă trebuie pentru a reuși să ajungi fotbalist bun. Aceștia sînt părinții dezinteresați. Cei mai buni sînt părinții care colaborează cu antrenorul respectiv și care prețuiesc rolul educativ al fotbalului la adevărata lui valoare. Ei încearcă să-l ajute pe antrenor sau sînt ajutați în mod discret de acesta. Prin discuțiile pe care le au, prin sfaturile pe care cîteodată le cer antrenorului, ei reușesc să conducă dezvoltarea morală și fizică a copilului lor.

Și apoi, sînt părinți care își închipuie că cresc la sînul lor viitorul geniu care va salva fotbalul francez. Și îl cresc pe acest băiat transformîndu-l încă de pe cînd e junior în vedetă. Aceștia ne fac viața grea. Cînd copilul nu are cu adevărat nici un pic de talent, ei cred că greșim noi. După cum la școală se spune de un elev leneș și care nu învață că profesorul are ceva cu el..."

...Și, pentru că există oameni ca Jean Varraud, la Cannes fotbalul a început să pasioneze pe prichindei.

Traducere de M. TUDORAN

FILĂ DE VACANȚĂ

(Urmare din pag. 1)

la hidrobiciclete, hidromotorete și bineînțeles, „bătrînele" universale?!

★

In fața hangarelor cu bărci, animație nu glumă! Se încărcau pe două camioane o șalupă și 6 bărci; fără să mai pun la socoteală rucsacurile, „labele și măștile" de înotat sub apă, arbaletele...

— Se pregătește o adevărată expediție! am exclamat.

— Exact! mi-a răspuns asistentul universitar **I. Teleguță**, care conducea aceste ultime pregătiri. Centrul universitar a organizat pentru 25 de studenți evidențiați la învățătură o expediție în Deltă. „Îmbarcarea" la Giurgiu; apoi traseul... cunoscut: Brăila, Galați, Tulcea. Totul va dura în jur de trei săptămîni.

Le-am urat „vînt de pupa" vajnicilor navigatori și... cît mai puțini țînțari!

★

Studenta **Corina Rădulescu** din anul V (**„am trecut în cinci!"**) de la Facultatea de Arhitectură este astăzi la cea de a 10-a „oră" de înot. Instructorul complexului, tov. Avram Rădulescu, îmi face cu ochiul. „În curînd își ia zborul în larg". Între timp Corina repetă cu sîrg „bătaia picioarelor" la liber. Abia după ce exercițiul s-a isprăvit am reușit să schimb cu ea cîteva cuvinte:

— Am ajuns „bătrînă" (**„oh, am 21 de ani!!"**) și nu știam să înot. Mi-era „cam frică". Acum însă... Ce crezi, peste o lună traversez și eu lacul?

Bineînțeles, Corina glumea...

— Ce planuri ai pentru vara asta?

— Întreaga vacanță-i a mea! mi-a răspuns ea fericită. Peste cîteva zile plec în tabără la mare. Apoi „puțin" munte, împreună cu părinții.... „Pașaportul" către vacanță îl am în carnetul de note care are... toate semnăturile!

★

Același „pașaport" de liberă petrecere a vacanței îl aveau semnat în carnetul de note și studenții **Ion Andrei** și **Marian Mihuț** de la I.S.E. pe care i-am întîlnit întrecîndu-se într-un meci de tenis de masă. A cîștigat Marian (21-19 ultimul set), dar Ion, auzind că vreau să scriu la ziar, mi-a strigat:

— Să scrieți că-i o întîmplare faptul că astăzi a cîștigat el. De obicei îl bat sub 10!...

Și au început să se certe... și făceau clasamente, scoruri, setaveraje... Apoi eternul: **„în viața mea nu mai schimb cu tine nici o minge!"**

Prietenii mei n-aveau de unde ști că — două ore mai tîrziu — aveam să-i văd din nou în jurul micului dreptunghi verde, disputîndu-și cel de-al 21-lea punct...

★

— Poți să petreci o vacanță splendidă aici, mi-a spus studenta în filologie **Ruxandra Papazol**. Numai că... zilele de vacanță trec atît de repede!! Dar, oricum, mai sînt... 85 de zile. Tocmai le număram...